

Cap. 2, v.13-17

13. Și iarăși a ieșit la mare , și toată mulțimea venea la El, și El îi învăța. 14 Și în trecere l-a văzut pe Levi al lui Alfeu șezând la vamă și i-a zis: „Vino după Mine!” Iar el, ridicându-se, a mers după Dânsul. 15 Și pe când ședea El la masă în casa lui Levi, mulți vameși și păcătoși ședea la masă cu Iisus și cu ucenicii Săi; că mulți erau aceștia și-l urmau. 16 Iar cărturarii și fariseii, văzându-L că mănâncă împreună cu păcătoșii și cu vameșii, ziceau către ucenicii Lui: „De ce mănâncă și bea învățătorul vostru cu vameșii și cu păcătoșii?” 17 Și auzind Iisus, le-a zis: „Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci cei bolnavi. Nu pe cei drepecți, ci pe cei păcătoși am venit să-i chem la pocăință“.

Mântuitorul învăța despre Împărăția Cerului pe lângă Marea Galileii. La o răscruce de drumuri se afla **Levi, fiul lui Alfeu** (viitorul Evanghelist Matei), „vameșul” sau cel care încasa taxele și impozitele negustorilor care tranzitau acea rută comercială.

„Vameșii” erau o categorie de oameni mult disprețuită de conaționali. Aceasta pentru că ei se puneau benevol în slujba stăpânilor romani, datorită beneficiilor materiale pe care le puteau obține din slujba lor. Excluși din sinagogă pentru corupție și angajamentul față de romani, vameșii aveau un statut social asemănător cu al oamenilor imorali – „păcătoșii” notorii. Cuvântul „păcătos” desemna un om areligios, adică acea persoana care alegea să NU respecte prescripțiile religioase ale Legii lui Moise.

În celelalte Evanghelii Matei apare cu numele real, **Marcu fiind singurul care amintește de „Levi”** – probabil numele lui de borfaș, înainte de convertire.

Șocat de faptul că un lider religios, un învățător, nu numai că nu îl detestă (așa cum era probabil tratat de către ceilalți) ci îl acceptă și chiar îl cheamă pe nume, **Levi-Matei îl urmează imediat, fapt ce constituie începutul unei noi vieți**, de împăcare cu Dumnezeu, de rupere de trecutul său tumultuos.

Putem doar să ne închipuim bucuria lui Levi, exprimată prin recepția oferită în cinstea Profetului din Nazaret. **Sunt prezenți la banchet și singurii lui prieteni** – care fac parte din aceeași categorie de oameni ca și el, adică „vameși și păcătoși”. Aparent, un motiv în plus pentru un om pios, respectabil, de a NU participa la acea festivitate. A lua masa cu cineva însemna a accepta felul de a fi al persoanei respective. Dar Mântuitorul Iisus Hristos se „simțea în largul Său” în compania acestor oameni, pe care îi acceptă, așa cum a făcut-o și cu Levi.

Fariseii sunt scandalizați din nou de purtarea lui Iisus, care nu respectă „eticheta” ce se impunea unui om drept, adică aceea de a nu lua parte la astfel de adunări, dar nu îndrăznesc să îi spună lui Hristos acest lucru direct, ci adresează reproșul-întrebare ucenicilor Lui.

Iisus le răspunde printr-o parabolă, „Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci cei bolnavi. Nu pe cei dreapți, ci pe cei păcătoși am venit să-i chem la pocăință”, înțelesul pildii fiind că **Hristos a venit și îi cheamă pe toți** (chiar și pe dreapți: Zaharia, Elisabeta, Dreptul Simeon, etc) **dar mai ales pe cei care au urgent nevoie de vindecare** – pe cei căzuți și bolnavi, adică pe păcătoși.